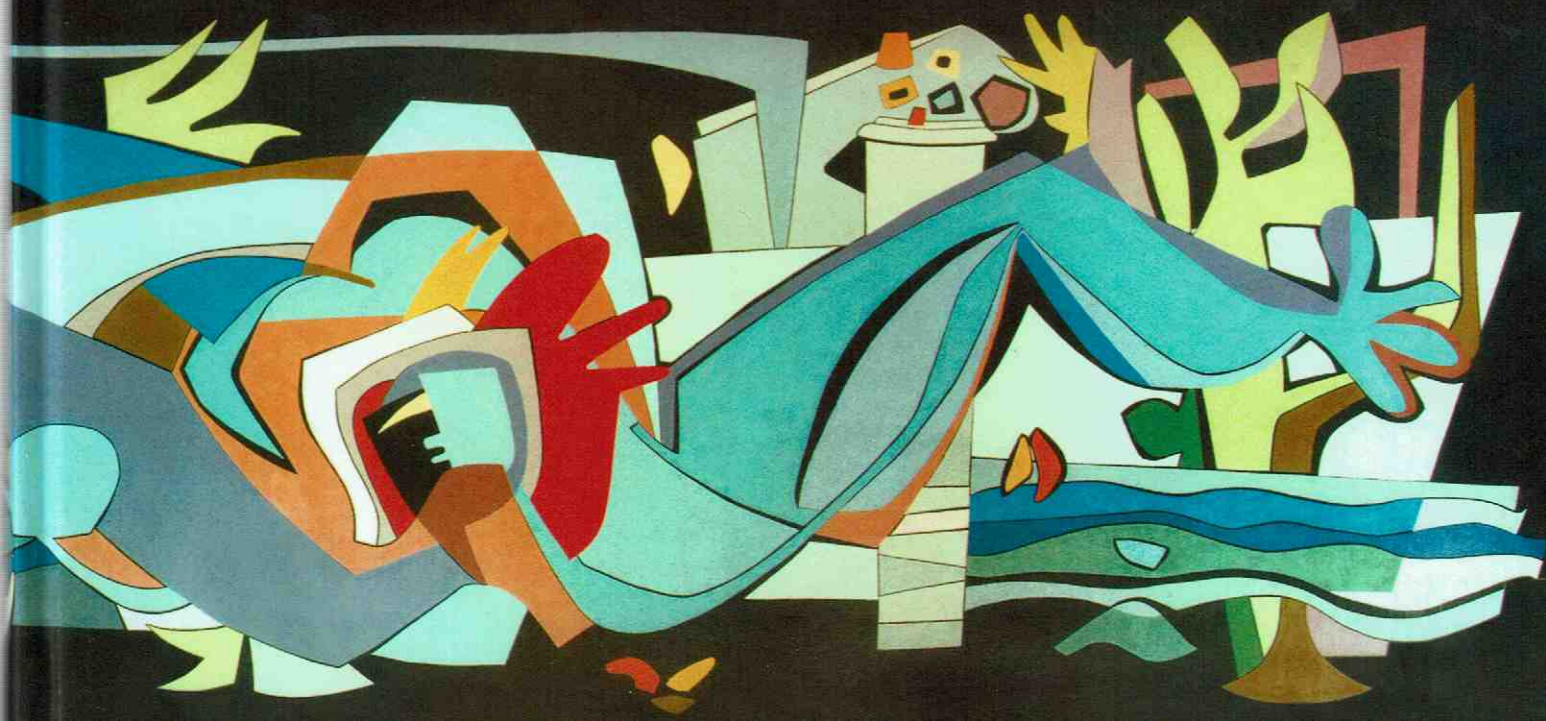

van boeg tot bumper

ROC AVENTEUS
sector Mobiel Apeldoorn

Zestig jaar techniek aan de Loolaan

1959

HET LOKAAL MET DE TEKENTAFELS WAAR DE LEERLINGEN MOESTEN LEREN VAKTEKENEN. DE TEKENMACHINES MOCHTEN NIET WORDEN GEBRUIKT. HET MOEST MET TEKENLINIAAL EN TWEE DRIEHOEKEN. HIER ZIJN WAT ZWEETDRUPPELS GEVALLEN OP DE DOORSNEDES EN WANDZICHTEN VAN DIVERSE SOORTEN KRANEN EN AFSLUITERS.

Nu 2007

GEËEN PASSER MEER, GEEN TEKENEN EN GUM MET EEN VEER, MAAR COMPUTERS. NU WORDT OP HET SCHERM GETEKEND. BUITEN HET VOORDEEL VAN HET ARGEREN BIJ DE DOORSNEDES, ZULLEN DE LEERLINGEN ACHTER DE COMPUTER MINDER LAST VAN HUN RUGEN KRIJGEN DAN STAAND ACHTER DE TEKENTAFEL VROEGER.

beweging brengen van Jeanne Ducro-Kruijer op de binnenplaats. Anno nu is dat precies andersom.

Het beeld Mens en Techniek van Ducro is gerealiseerd in het kader van de zogenaamde 1%-regeling. Midden jaren vijftig is door de overheid besloten om 1% van de nieuwbouwkosten van schoolgebouwen te laten besteden aan kunst om de leerlingen hiermee kennis te laten maken.

Francois gaf tekenles en esthetische vorming, niet alleen op de Ambachtsschool en de ATS, maar ook op de Koninklijke HBS. 'Vanzelfsprekend is er bij de jongens belangstelling voor het ambachtelijke van de verschillende technieken in de kunst', zei hij. Hierbij kon hij een aanknopingspunt vinden bij de esthetische vormgeving van de automobiel. Dit alles met de bedoeling de leerlingen niet te gespecialiseerd op te leiden maar verder om zich heen te kijken, het wekken van belangstelling voor andere levensgebieden en het begrip bij te brengen voor de geestelijke waarden van de cultuur.

Zijn draadplastic op de muur van de verbindingsgang in het oude trappenhuis stelt een paar vogels voor. Die vogels symboliseren het 'uitvliegen van de leerlingen in de maatschappij'.

DE WIJRSCHILDERING VAN GABY BOVELANDER

Het kunstwerk op de eerste verdieping in het trappenhuis is gemaakt door Gaby Boveland. Het stelt de dynamische instroom van jongeren voor in de school (de zuilen met erboven een dak) omgeven door de elementen water en groen, waar ieder mens mee te maken heeft in zijn leven. De natuur heeft altijd een belangrijke plaats ingenomen in haar werken. Ze had tijdens het werk veel belangstelling van het doorgaans uitsluitend uit jongens bestaande leerlingencorps die regelmatig haar vorderingen kwamen bewonderen. Helaas kan dit prachtige kunstwerk niet meegenomen worden naar de nieuwe school en zal het worden gesloopt samen met de school. Wel is het natuurlijk met een prachtige foto gedocumenteerd en siert daarmee de omslag van dit gedenkboek zoals het al die jaren prominent aanwezig is geweest in de school.

Gaby was als kind altijd al aan het tekenen. Door een toevallig bezoek van museumdirecteur Willem Sandberg aan haar ouderlijk huis, het kasteel Staverden, die kennismaatte met haar werk, heeft zij zijn advies mogen opvolgen door een studie te gaan volgen aan de kunstacademie in Arnhem. Via de richtingen beeldhouwen, monumentaal werk en glas-in-lood zocht zij steeds naar nieuwe uitdagingen. Het ambachtelijke sprak haar aan. De kennis en de beheersing van het materiaal, de techniek, de compositie, vooral ook de kleur waren basisgegevens waaraan zij van het begin af aan veel waarde is gaan hechten. In het begin van haar carrière ontwierp Gaby wandschilderingen voor scheepsinterieurs – dat moet de SvS-ers zeker aanspreken – een identificatie voor de verschillende etages in de universiteit van Nijmegen, vloer- en wandkleden, sgraffito's voor scholen en fabrieken. Zo is in Apeldoorn van haar hand het wandkleed van de stad dat vroeger in het oude raadhuis hing, tegenwoordig in de bovenfoyer van schouwburg Orpheus, en het werk op de buitenmuur van de voormalige kleuterkerkschool aan de Henri Dunantlaan. Van magisch realisme naar dierfiguren, werken op allerlei verschillende ondergronden met allerlei verschillende materialen naar tegenwoordig nog steeds met veel plezier lesgevend en experimenteren met beelden via de computer, blijft Gaby produceren met af en toe nog een tentoonstelling. In 2005 was er een grote overzichtstentoonstelling van haar werk in het Apeldoorns Museum te zien. Haar werken dragen geen titels en zijn alleen genummerd. Gaby laat de kijker vrij in wat hij of zij wil zien of herkennen. 'Wie licht blijft zien, loopt nooit in de duisternis'.

'OPMARS DER TECHNIEK'

Het studentencorps Totis Viribus schreef in december 1958 ter gelegenheid van de nieuwbouw een ontwerp-wedstrijd uit voor een kunstwerk als cadeau aan de school. Johann van den Noort, in die jaren leerling van de school, was naast een aantal beroeps beeldende kunstenaars één van de deelnemers. Hij deed mee met drie ontwerpen allemaal met als titel "Opmars der techniek".

Anekdote Op een middag waren er een paar leraren tegelijk ziek. Francois werd gevraagd de jongens de hele middag les te geven. Hij nam ze mee naar het Kröller Müller Museum op de Hoge Veluwe. Bij het zien van de schilderijen van Van Gogh, waarbinnen volop belangstelling, merkte één van de jongens op: 'Meneer, als ik twee Van Gogh's op m'n kamer had hangen, kende ik zelf geen rust meer', waarmee de jongen aangaande de expressionistische stijl van de beroemde schilder te begrijpen hetgeen Francois belangrijker vond dan feitenkennis.

DE ONTWERPEN
 'OPMARS IN TECHNIK' VAN
 JOHANN VAN DEN NOORT
 1. GLAS IN LOOD
 2. MUURRELIËF
 3. MUURMOZAÏK

Hij had een ontwerp voor een glas-in-loodraam, een ontwerp voor een muurreliëf en een ontwerp voor een muur mozaïek. Uit de vele inzendingen, die binnen kwamen; werd uiteindelijk Johann's ontwerp 'Opmars der Techniek' in mozaïekuitvoering door een deskundige jury gekozen. Het kunstwerk toont vijf figuren die tandraden voortrollen. Een schuine balk geeft de steun weer van de bestaande techniek. De voortrollende tandwielen geven de voortschrijdende techniek weer.

Het kunstwerk werd in de paasvakantie van 1959 in het trappenhuis aangebracht. Bij de opening van de school werd het kunstwerk door het studentencorps Totis Viribus en leerlingen van de SvS officieel aangeboden aan de directie.

Voor het studentencorps Totis Viribus maakte Johann van den Noort ook vaak de affiches voor de feestavonden van de studenten vereniging. Hij had grote liefde voor tekenen en schilderen. Om zich verder in de kunst te ontwikkelen is Johann na zijn ATS tijd naar de Koninklijke Avondacademie voor Beeldende Kunsten in Amsterdam gegaan.

In 1967 nam hij het Ford dealerschap van zijn vader in Kampen over. Naast directeur van het autobedrijf was hij ook als beeldend kunstenaar steeds actief. In 1996 heeft hij het bedrijf verkocht en is hij zich helemaal gaan wijden aan de beeldende kunst. Hij beheerst alle technieken in de kunst: olieverf schilderen, aquarelleren, gouache, verschillende grafische technieken, ceramiek en beeldhouwen. Zijn totale oeuvre omvat nu meer dan 4000 werken.

Er zijn veel publicaties van hem voor radio en TV, kunsttijdschriften, kranten en catalogi verschenen. De meeste van zijn werken bevinden zich in belangrijke kunstcollecties over de hele wereld. Ook in de

autobranche is zijn werk niet onopgemerkt gebleven. Zo heeft de BOVAG en het INNOVAM een aantal werken van Johann van den Noort in de collectie.

Door de combinatie van techniek en creativiteit deed Johann van den Noort een aantal opmerkelijke uitvindingen zoals de drijvende waterkering, een olie-verwijderingsvaartuig en een tsunami-breker. Ook kwam Van den Noort in het nieuws met een roterend drijvend vliegveld als alternatief plan voor Schiphol in de Noordzee. Alle vindingen hebben als doel het milieu en de mensheid te dienen. Hij verwierf voor de vindingen reeds diverse internationale prijzen. In 2005 werd Johann voor zijn werk onderscheiden als "Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw".

DE WAPENSTEEN

De meeste kunstwerken zullen naar de nieuwe school meeverhuizen en een nieuwe plek krijgen, behalve zoals hierboven beschreven de prachtige muurschildering van Gaby Bovelanders en de curieuze wapenstein uit de hal op de eerste verdieping. De steen heeft ooit ingemetseld gezeten in het gebouw van het museum Moerman en is overgeplaatst naar de nieuwbouw van deze school in 1991, wellicht destijds met de gedachte

